

Erga SENATOREM vnum de Republ. praeclare meritum quod fuit nudius tertius adhibendum pietatis gratique animi officium, illud hodie, quando placuit ita summo Numini, praestandum est alteri, pie defuncto post prioris illius obitum die quarto. Atque vt in illo celebrauimus praeter caetera tanquam in Iureconsulto, religionem, Christianam fidem, placabilitatem, iustitiam, sic in hoc laudamus easdem praecipue, vt in mercatore, virtutes. Sed vt, quae sunt eadem per se, vix sunt tamen eodem in homine semper eadem, multo minus in hominibus non iisdem, ita horum amborum in similitudine virorum, variam fas erat, neutri tamen vitio vertendam, deprehendere dissimilitudinem. Velut in Illo, quod semper, qualis erat, talis videretur, nec vnquam videretur, qualis non erat, in hoc autem, quod in idem talis semper esset, qualis videbatur, non tamen videretur vsque talis, qualis erat. Vterque vero aeque longe aberat ab eiusmodi alicuius hominis ratione, qui, vt adulator apud PLVTARCHVM ⁽¹⁾, *se ipsum quasi materiam aliquam fingit et efformat, applicareque et adaptare studet his, quos sibi conciliare cupit, imitando.* Quae quidem res omnis versatur in simulatione et inani ostentatione et ficto non modo sermone, sed etiam vultu. Per quae qui *stabilem se gloriam consequi posse videntur*, vt recte iudicat philosophorum eloquentissimus ⁽²⁾, *vehementer errant.* Horum autem, de quibus dico, duumiuorum vterque eam triuit in omni vita viam, quam praeclare SOCRATES ⁽³⁾ ad gloriam proximam et quasi compendiarium dicebat esse, propterea quod id egit vterque semper, vt, *qualis haberi vellet, talis esset.*

In hoc vero posteriore, prope dixerimus, miram hanc fuisse modestiam, vt ne haberi quidem talis cuperet semper, qualis esset. Certe Pisonem Frugi cognominauisses, si rationem habuisses moderationis atque temperantiae, quae summa in ipso fuit, itemque abstinentiae et innocentiae caeterarumque virtutum, quas frugalitas continet ⁽⁴⁾. Illud dolendum quam maxime fuit, quod non firmiori in corpore et valentiori residebat ille animus, qui cingebatur vbique talium choro tantarumque virtutum. Accidit enim idcirco, vt procul etiamnum abesse videretur a quodam flexu aetatis, quum iam stadium ipsum confecisset et totum vitae curriculum. Adeone igitur proximam illam suam ad gloriam elegerat viam, vt opinione eam citius tantoque maiori cum luctu nostro absolueret?

Attamen accipiendum sane est et ferendum, quod sapientissimus rerum omnium moderator ipse decreuit, ipse nobis immisit, ipse denique ita sciet dirigere, vt hac quoque in re nihil nobis euenerit, nisi quod erat optimum. Mihi vero in primis cautio adhibenda est, vt ne, quum describenda iam sit laudabilis viri vita, ingrauescenti moerore in ipso orationis ingressu deficiam. Age igitur, colligam vires, vt breuiter, quae habeo, quaeque sunt mecum beneuole communicata, depromam.

Introiuit in hanc vitam **NICOLAUS BEROARDVS MENTZE**, Lubecae anno huius saeculi xix. a. d. xx. Iun. gente natus peruetusta, siquidem nominis illius **ARNOLDVS** quidam memoratur, qui in hac urbe A. mccccclxvii. floruit.

Pater nominis eiusdem, cuius filius, sed diu defunctus, mercaturam apud nos feliciter admodum fecit et plurima cum laude integritatis atque honestatis.

Mater, patruelis soror mariti, **ELISABETHA DOROTHEA**, duorum **LVDOVICORVM** gentis **MENTZIAE**, vnius germana soror, alterius fuit filia.

Auus, posterioris **LVDOVICI** frater germanus, **BARWARDVS MENTZE**, mercator olim florentissimus, dudum nec sine magna virtutum laude decessit: Auia **GERTRVD** ex gente fuit **HYPPERTORVM**.

Proauus denique **LVDOVICVS**, siue, quo prisco nomine dicebatur, **LVDEKE**, Brunsviga fuit oriundus, Proauia vero **ELISABETHA**, **BEROARDI DVNTEN** filia.

Post patris obitum, quem puer quinquennis amiserat, bene tamen et praeclare ad omnem pietatem veramque honestatem sub Matris auspiciis fuit educatus, Matronae prudentissimae, quae sapienter omnia, in his quoque illud instituit, quod, quamuis mercaturae esset a teneris destinatus, tamen iis etiam fuit artibus imbutus, quibus puerilis aetas ad humanitatem informari solet, neque vsus domestica tantummodo disciplina, sed etiam publica. Vtrobique hausit ea, quae egregie quum sapientem decent virum, tum Christianum hominem, tum bonum civem, tum denique mercatorem. Quae quum in primis feliciter viderentur tenero instillari in publica apud nos officina literaria, huius ex ordine classes tres perambulauit, quintam scilicet quartamque et tertiam. In quibus omnibus profecit adeo, ducibus eo tempore praestantissimis scholae nostrae et praeclearissimis Praeceptoribus, **PAVLO HEY**, **GERHARDO MINO**, **IOH. SCHEVIO**, **HENRICO SIVERS**, Cantore, **CAROL. HENR. LANGIO** A. M. Subrectore, denique **MART. CHRISTIANO GÖLDELIO** A. M. Conrectore, vt videretur potuisse, si voluisset, pergere in illo stadio et inter eruditos aliquando homines nomen suum profiteri.

Nunc, quum aliud sequerentur consilium Mater optima et amici, cumque his etiam ipse, ea tamen se didicisse gaudebat, quorum non posset per omnem vitam poenitere. Nec fefellit eum opinio. Ac quanto aptior ad mercaturam caeteris esset, qui ad eam sine omni tinctura literarum accederent, animaduertendi statim occasionem habebat Hamburgi, quo se anno xxxvi. contulit,

(1) Ο νόλαξ αὐτὸν ὡς περ ὕλην τινὰ ῥυθμίζει καὶ σχηματίζει, περιαρμόσαι καὶ περιπλαίσαι ζητῶν, οἷς ἂν ἐπιχειρῇ, διὰ μιμήσεως. PLVTARCH. de discrimine amici et adulatoris.

(2) CICERO de Offic. Lib. II. c. 12. f. 43.

(3) Apud XENOPHONTEM Memorabil. Socrat. Lib. I. c. 7. et Lib. II. c. 6. Conf. CICER. vbi ante.

(4) Breuis est disputatio, sed praeclara et succi plena de frugalitate eoque homine, quem frugi dicunt latini, apud CICERONEM Quaest. Tusc. Lib. III. c. 8. ff. 16. 17. 18.